

ലേഖനം

ദൈവികസ്പർശനം പൊരുണിരിക്കുന്ന വാക്കുകളുടെ സാധ്യതകൾ

ബിജി ഫിലിപ്പ്, ദുബായ്

Philipbij8@gmail.com

എബ്രായ ലേഖനത്തിൽ നാം സ്വീകരിച്ചു പറയുന്ന വിശുദ്ധ മഹാ പുരോഹിതനായ യേശുവിനെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. (അതുകൊണ്ട് വിശുദ്ധ സഹോദരന്മാരെ, സ്വർഗ്ഗീയ വിളിക്ക് ഓഹാരിക്കാരായുള്ളേ നാം സ്വീകരിച്ചു പറയുന്ന അപ്പോസ്തോലനും മഹാ പുരോഹിതനുമായ യേശുവിനെ നോക്കുവിൻ (എബ്രായർ 3:1) യേശുവിന്റെ നാമം ഏറ്റു പറയുന്നവനു വേണ്ടി അവന്റെ നാമത്തിന്റെ ശക്തി വെളിപ്പെടും. യേശു നമ്മുടെ വേണ്ടി ദൈവത്തിന്റെ വലതു ഭാഗത്ത് പക്ഷവാദം ചെയ്യുന്ന വിശുദ്ധ മഹാ പുരോഹിതനാണ്. പ്രതിസന്ധികളുടെ നടുവിൽ അവന്റെ നാമം എറ്റു പറഞ്ഞു നാം വിടുതലുകൾ പ്രാപിക്കണം എന്ന് കർത്താവു ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അഭിഷിക്തന്മാരുടെ അധരങ്ങളിൽ അസാധാരണമായ ശക്തി ദൈവം പകരാറുണ്ട്. ജീവനും മരണവും നാവിന്റെ അധികാര പരിധിയിൽ ഉള്ളതിനാൽ നാം പറയുന്നത് നമുക്ക് സംഭവിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. നമ്മുടെ സംഭാഷണങ്ങളിൽ അസാധ്യതയുടെ, നിരാശയുടെ, പരാജയ ഭീതിയുടെ ശബ്ദങ്ങൾ കടന്നു വരാതെ നാം സൂക്ഷിക്കണം. ഭാരമേറിയ സാഹചര്യങ്ങളെയും അവസ്ഥകളെയും തുറന്നൊഴുക്കുന്ന, ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ യേശുവിന്റെ അഭിഷേക സ്വരമായി നാം മാറുവാൻ ദൈവം നമ്മെ പറ്റി കൊതിക്കുന്നു.

ഭൂമി പാഴും ശൂന്യവും എന്ന് ദൈവം കണ്ടപ്പോൾ അവിടുന്ന് വായ് തുറന്നു കല്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഉണ്ടാകട്ടെ എന്ന ദൈവ ശബ്ദവും വെള്ളത്തിന്മേൽ പരിവർത്തിച്ച ആത്മാവിന്റെ ഇടപെടലും നാം ഇന്ന് കാണുന്ന സകലതും ഉളവാക്കാൻ ഇടയായി തീർന്നു (ഉല്പത്തി (1:1 3). ഒരു ഭാഗത്ത് ഭൂമിയിൽ ശൂന്യത അനുഭവിക്കപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ മറുഭാഗത്ത് വെള്ളത്തിന്മേൽ അതിൻറെ മറുപടി എന്നവണ്ണം ആത്മാവ് പരിവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. നാം പ്രതീക്ഷിച്ചു കണ്ടിരിക്കുന്ന മേഖലകളിൽ ആകണം എന്നില്ല ദൈവത്തിൻറെ ഇടപെടലുകൾ. ദൈവത്തിന്റെ വായിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട വാക്കുകൾക്ക് നാം ഇന്ന് കാണുന്ന സകലത്തെയും ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്ന് ഉളവാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. തന്റെ സ്വരപത്തിലും സാദൃശ്യത്തിലും അവിടുത്തെ ജീവശ്വാസത്താൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യർക്കും വാക്കുകളിൽ കൂടെ വെളിപ്പെടുന്ന സ്രിഷ്ടിപ്പിന്റെ അധികാരം പകരുവാൻ അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് തന്നെയാവണം ആദം സകല ജീവ ജലങ്ങൾക്കും ഇട്ട പേരുകൾ അവയ്ക്ക് ആയതു.

വലിയ സ്ഥാനപ്പേരുകളോ പാരമ്പര്യ മഹിമകളോ ഇല്ലാത്തവനായി തിശ്ബ്യക്കാർ എന്ന് മാത്രം പരിശുദ്ധാത്മാവ് വചനത്തിൽ പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന ഏലിയാവ് ദൈവത്തിന്റെ ആലോചനകൾക്ക് മുമ്പിൽ ചുവട് വെച്ചപ്പോൾ അന്നത്തെ രാജാവായ ആഹാബിനെയും ദേശത്തെയും അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്ന നിലയിൽ രാജകൊട്ടാരത്തിൽ ഭയമില്ലാതെ പ്രഖ്യാപനം നടത്തിക്കൊണ്ടു മഞ്ഞോ മഴയോ പെയ്യാതെ ആകാശത്തെ തന്റെ വാക്കുകൾ കൊണ്ട് അടച്ചു കളയുന്നു. (1രാജാക്കന്മാർ 17:1) ദൈവത്തിന്റെ ഇംഗിതങ്ങൾക്ക് കാതോർക്കുന്നവന്റെ പാരമ്പര്യമോ സൗന്ദര്യമോ കഴിവുകളോ നോക്കാതെ അവൻ പറയുന്ന വാക്കുകളുടെ മേൽ അത് സാധ്യമാക്കുന്ന പ്രവൃത്തി കൂടെ അയക്കുന്ന ഒരു ദൈവമുണ്ട് എന്നുള്ളത് നമ്മെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതാണ്. താൻ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ നിമിത്തം ദേശത്തുണ്ടായ ക്ഷാമം അവനു കൂടെ ബാധകമാകയാൽ കേരിത്ത് തോടും, അപ്പവും ഇറച്ചിയും നല്കുവാൻ കാര്യം പിന്നെത്തേതിൽ സാരാഫാത്തിലെ വിധവയും അവനു വേണ്ടി ഒരുക്കി പ്രവാചകനെ ക്ഷേമത്തോടു ദൈവം പരിപാലിക്കുന്നു. അടയപ്പെട്ട ആകാശത്തെയും മഴയേയും മടക്കി പ്രപിക്കേണ്ടതിനും മലമുകളിൽ അവന്റെ പ്രാർത്ഥനയിലെ വാക്കുകളുടെ ശക്തി ദൈവം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നു

മോശയുടെ പിൻഗാമിയായിരുന്ന യോശുവയിൽ ദൈവം പകർന്ന വാക്കുകളുടെ അധികാരം അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. ശത്രു ജയിക്കാൻ സാധ്യതയുള്ള മണ്ഡലങ്ങൾ കണ്ടു തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവൻ യുദ്ധം ജയിക്കാനായി സൂര്യനെയും ചന്ദ്രനെയും തന്റെ വാക്കുകൾ കൊണ്ട് പിടിച്ചു നിർത്തി. മോശ മരിച്ചെങ്കിലും അവനോടു കൂടെയിരുന്ന ദൈവത്തിന്റെ പ്രമാണങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇടത്തോട്ടോ വലത്തോട്ടോ മാറാതെ നിന്ന യോശുവയുടെ വാക്കുകൾക്ക് മുമ്പിൽ പ്രപഞ്ചം പോലും അനുസരിക്കുവാൻ ഇടയാക്കുന്ന ക്രമത്തിൽ ശക്തി വെളിപ്പെട്ടു. ഇന്നും ദൈവത്തിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ മുറുകെ പിടിക്കുന്നവരുടെ വാക്കുകൾക്ക് പ്രത്യേക ശക്തിയും അധികാരവും ഉണ്ട്.

വിശപ്പോടെ നോക്കിയ യേശു അത്തിയിൽ ഫലങ്ങൾ ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ അതിനെ ശപിക്കുന്നത് സുവിശേഷത്തിൽ കാണാം. യേശുവിന്റെ വാക്കുകൾ നിസ്സാരമാണെന്നു കരുതിയ ശിഷ്യ ഗണത്തെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്ന ഒന്നാണ് അവർ പിന്നീട് കണ്ടത്. യേശു ശപിച്ച അത്തി വേരോടെ ഉണങ്ങി നിൽക്കുന്ന കാഴ്ചയായിരുന്നത്. ശപിച്ചതിനു ശേഷം യേശുവും ശിഷ്യന്മാരും അവിടെ നിന്നും പോയിട്ടും യേശുവിന്റെ വാക്കുകൾ മാറാതെ നിന്ന് ആ അത്തിയെ ഉണക്കി കളഞ്ഞു. യേശു സംസാരിക്കുമ്പോൾ അത്തിക്കു ഒന്നും സംഭവിക്കാതിരുന്നതിനാൽ അവൻ പറഞ്ഞത് നടക്കില്ല എന്നവർ ചിന്തിച്ചു കാണും. എങ്കിലും പിന്നീടുള്ള കാഴ്ച അതിശയിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു. ഇന്നും നാം പറയുന്ന വാക്കുകൾ തത്സമയം ഒരു അത്ഭുതമായും വിടുതലായും ഒന്നും വെളിപ്പെടുത്തില്ല എന്ന് കരുതി ഭാരപ്പെടരുത്. അവ പിന്നീടു അത്ഭുതകരമായ രീതിയിൽ ക്രിയ ചെയ്യുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. മഹത്വത്തിന്റെ പ്രത്യാശയിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തു നമ്മിൽ വസിക്കുന്നതിനാൽ നാം പറയുന്ന വാക്കുകൾക്കും ശക്തിയുണ്ട്. നമ്മുടെ തന്നെ വാക്കുകളിൽ നാം കൂടുങ്ങി പോകാതിരിപ്പാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത്. ഉപ്പിനാൽ രുചി വരുത്തിയ, കേൾക്കുന്നവർക്ക് ആത്മീക വർധന ഉളവാക്കുന്നതായിരിക്കണം നമ്മുടെ അധരങ്ങളിൽ നിന്നും പുറപ്പെടേണ്ടത്. ഒരു

ഉറവയിൽ നിന്ന് മധുരവും കൈയ്പും പുറപ്പെടാത്തത് പോലെ നാമും നമ്മുടെ അധരങ്ങൾക്ക് കടിഞ്ഞാണിടണം. മറ്റുള്ളവരെ മുറിപ്പെടുത്തുന്നതയിരിക്കരുത് നമ്മുടെ വാക്കുകൾ. എന്റെ അധരത്തിനൊരു കാവൽ നിർത്തി എന്റെ അധരത്തെ കാത്തു കൊള്ളണം എന്ന് സങ്കീർത്തനക്കാരൻ പാടുന്നില്ലേ. നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിലെ ചിന്തകളും വായിലെ വാക്കുകളും ദൈവത്തിനു പ്രസാദം ഉള്ളതായിരിക്കണം.

യേശുവിനോടൊപ്പം പടകിൽ യാത്ര ചെയ്ത ശിഷ്യന്മാർ തിരമാലയും കാറ്റും കൊണ്ട് തണ്ട് വലിച്ചു തളർന്നപ്പോൾ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസവും പ്രത്യാശയും എല്ലാം കാറ്റിൽ പറത്തി യേശുവിനോട് നിലവിളിച്ചു. ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കുകയും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ എന്നുള്ളതിനേക്കാൾ മനുഷ്യപുത്രനു പ്രകൃതി ശക്തികളെ വാക്ക് കൊണ്ട് നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിയുമെന്നു യേശു തെളിയിച്ചത് അവരെ ശരിക്കും അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. അടഞ്ഞ ചെവിയെ തുറക്കുവാൻ തുറന്നു വരിക എന്ന് അർത്ഥമുള്ള എഫഥാ എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചപ്പോഴും ബാലേ എഴുന്നേല്ക്ക എന്നർത്ഥമുള്ള തലിഥാ കൂമി എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചപ്പോഴും സൃഷ്ടിപ്പും ജീവനും വെളിപ്പെടുവാൻ കാരണം യേശുവിന്റെ വാക്കുകളിൽ വ്യാപരിച്ച ശക്തിയാണ്. യേശുവിന്റെ ശുശ്രൂഷാ കാലയളവിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ശതാതിപന്റെ വിശ്വാസം നമ്മെ അതിശയിപ്പിക്കുന്നതാണ്. യേശുവിന്റെ വാക്കുകളിൽ വെളിപ്പെടുന്ന സ്രിഷ്ടിപ്പിന്റെ അധികാരത്തെ അവൻ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. യേശുവിനെ തന്റെ ഭവനത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നതിനോ കൂടെ കൊണ്ടു പോകുന്നതിനോ ഒരു ശതാധിപനായ തനിക്കു യോഗ്യതയില്ല എന്നവൻ സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നാൽ വാക്കുകളിൽ കൂടെ വെളിപ്പെടുന്ന അധികാരവും അഭിഷേകവും അവൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. തന്റെ കീഴിലുള്ള പടയാളികൾ തന്റെ വാക്കുകളുടെ മുമ്പിൽ ചലിക്കുന്നത് അവനെക്കാൾ ഉപരി അവൻറെ മുകളിൽ വ്യാപരിക്കുന്ന അധികാരത്തെ ഭയന്നാണ്. തന്റെ വാക്കുകൾക്ക് അനുസരണമായ പ്രവൃത്തി തന്റെ കണ്ണിനു മുന്നിൽ കാണുവാൻ കാരണം ആ അധികാരത്തിന്റെ പിൻബലമാണ് എന്ന് അവനറിയാം. ഭൂതങ്ങളുടെ മേലും ആത്മാക്കളുടെ മേലും അധികാരമുള്ള യേശുവിന്റെ വാക്കുകൾക്ക് പിന്നിൽ വ്യാപരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയെ അവൻ തിരിച്ചറിയുന്നു. സ്ഥലപരിമിതികളെ കടന്നു പോകുന്ന ഒന്നാണ് യേശുവിന്റെ വാക്കുകൾ എന്നവൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. യേശുവിനെ തന്റെ ഭവനത്തിലേക്കു കൊണ്ട് പോകുന്നതിനെക്കാൾ യേശുവിന്റെ വാക്കുകളുടെ ശക്തി കടന്നു ചെന്ന് തന്റെ ബാല്യക്കാരനെ സൗഖ്യമാക്കുന്നതും അവർ ആയിരിക്കുന്ന ഇടം അന്വേഷിച്ചെത്തുന്ന ബാല്യക്കാരനെ കാണുവാനും ആണ് ശതാധിപന്റെ വാഞ്ചി. അഭിഷേകമുള്ള യേശുവിന്റെ വാക്കുകളുടെ ശക്തി ശതാധിപനെ അത്രയ്ക്ക് ചിന്തിപ്പിച്ചിരുന്നു.

യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ ഭൂതോപദ്രവം ബാധിച്ച മകളുടെ സൗഖ്യത്തിനായി വരുന്ന സുരോഹ്മനിക്കാരി സ്ത്രീയുടെ അനുഭവവും വിഭിന്നമല്ല. യെഹൂദന്മാർക്കു വേണ്ടിയാണു താൻ വന്നതെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന യേശുവിന്റെ വാക്കുകൾക്ക് മുമ്പിൽ അവൾ നിരാശപ്പെട്ട് മടങ്ങുന്നില്ല. മക്കളുടെ മേശയിൽ നിന്ന് വീഴുന്ന അപ്പ നുറുക്കുകൾക്കു മേൽ നായകുട്ടികൾക്കു അവകാശമുണ്ടെന്നുള്ള അവളുടെ പ്രഖ്യാപനം നസറായനെപ്പോലും അതിശയിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു. യേശു അവളുടെ മകളെ കാണുന്നതിനോ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനോ തയ്യാറാകാതെ നിന്റെ വിശ്വാസം പോലെ നിനക്ക് ഭവിക്കട്ടെയെന്നു യേശു ആശംസിക്കുന്നു. ആ വാക്കുകളിൽ കൂടെ വ്യാപരിച്ച സൗഖ്യത്തിന്റെ ശക്തി അവളുടെ ഭവനത്തിലുള്ള മകളിലേക്ക് വെളിപ്പെടുകയായിരുന്നു. അവന്റെ വായിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന വചനം അവൻ അയച്ച കാര്യം സാധിപ്പിക്കാതെ അവന്റെ അടുക്കലേക്കു മടങ്ങി പോവുകയില്ലല്ലോ. വിശ്വസിച്ചു കൊണ്ട് നാം സംസാരിക്കുന്ന വാക്കുകൾക്ക് വലിയ മലകളെ നീക്കാൻ കഴിയും.

ആദിമ സഭയിലെ അപ്പോസ്തോലന്മാർ ഒരു പ്രത്യേക ആത്മ നിറവിലായിരുന്നു എന്ന് നമുക്ക് സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ല. അഗ്നി ജ്വാല പോലെ പിളർന്നിരിക്കുന്ന നാവുകൾ അവർക്ക് പ്രത്യക്ഷമായി അവരുടെ മേൽ പതിഞ്ഞു. അതിശയിപ്പിക്കുന്ന ആത്മ നിറവിലേക്ക് അവർ മാറി. അന്നുള്ള വിശ്വാസികൾ തങ്ങളുടെ സ്വത്തു വകകൾ വിറ്റു അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ കാൽക്കൽ വെച്ചു എന്നാൽ അനന്യാസും സഫീരയും അവർക്കുള്ള നന്മയുടെ കുറെ എടുത്തു മാറ്റി വെച്ചതിനു ശേഷം പത്രോസിനെ സമീപിക്കുന്നു. അവർ ചെയ്ത വ്യാജ പ്രവർത്തിയെ പത്രോസ് ശാസിച്ച മാത്രയിൽ അവരിൽ മരണം വ്യാപരിക്കുന്നു. അവർ അവർക്കുള്ളതിൽ കുറെ മാറ്റി വെച്ചതിനെക്കാൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിനോട് പറഞ്ഞ വ്യാജമാണ് അവരുടെ മരണത്തിനു ഇടയാക്കി തീർത്തത്. വാക്കുകളിൽ വ്യാപരിക്കുന്ന ആത്മാവിന്റെ ശക്തിയുടെ പകർച്ച അപ്പോസ്തോലനായ പത്രോസിൽ നിറഞ്ഞു നിന്നിരുന്നതിനാൽ അവർ മരണത്തിലേക്ക് പൊടുന്നനവേ എടുത്തെറിയപ്പെടുകയായിരുന്നു.

സുന്ദരം എന്നാ ദേവാലയ ഗോപുരത്തിന്റെ മുമ്പിലിരുന്ന മൂടന്തനെ 'വെള്ളിയും പൊന്നും എനിക്കില്ല എനിക്കുള്ളത് നിനക്ക് തരുന്നു' എന്ന് പറഞ്ഞു കൊണ്ട് പത്രോസ് സൗഖ്യമാക്കുന്നു. ജന്മനാ മൂടന്തനായവനിലേക്ക് അവരുടെ വാക്കുകളിൽ കൂടെ വെളിപ്പെടുന്ന യേശുവിന്റെ നാമത്തിന്റെ ശക്തി പാഞ്ഞു കയറുകയായിരുന്നു. ഇന്നും ജീവനും ചൈതന്യവും ഇല്ലാത്ത അസ്ഥിമജ്ജകളിലേക്ക് സൗഖ്യത്തിന്റെ ശബ്ദം പകരുവാൻ യേശു നമ്മെ അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.